

РЕШЕНИЕ

№ 6335

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7832** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] срещу Решение №136327/30.06.2020г., постановено по н.а.х. дело №1517/2020г. по описа на Районен съд - София, с което е отменено Наказателно постановление № 22-006046/04.12.2019., издадено от Директор на дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 415 ал. 1 КТ. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва

касационната жалба. Представя писмен отговор. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено, а обжалваното НП – потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на касационния жалбоподател за нарушение е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 415 ал. 1 КТ.

Съдът намира, че оспорваният съдебен акт е валиден, допустим и правилен.

От фактическа страна, в решението е прието за установено, че в периода от 30.01.2019г. до 16.05.2019г. служители в Дирекция "Инспекция по труда"-С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на [фирма]. При преглед на представените от проверяваното дружество ведомости се установило, че за периода от месец януари 2018г. до месец август 2018г. включително работодателят не е изплатил на Д. С. С. трудови възнаграждения в размер не по-малък от размера на установената минимална работна заплата. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР 1843562/16.05.2019г., като за предотвратяване и преустановяване на констатираните нарушения, на основание чл. 404 ал. 1 т. 1 КТ били дадени задължителни предписания на работодателя да изплати на работника разликата до гарантирания минимален размер на трудовото възнаграждение от 510, 00 лева за периода от месец януари 2018г. до месец август 2018г. включително. Бил определен срок за изпълнение на предписанието до 31.05.2019г. Дадените предписания били надлежно съобщени и не били оспорени.

На упълномощения представител на дружеството била връчена и призовка да се яви на 04.06.2019г. в сградата на ДИТ - С. и да представи доказателства за изпълнение на дадените с протокола от 16.05.2019г. предписания. Връчена била и покана с указания, че ако не бъдат представени доказателства за изпълнение на дадените предписания, на дружеството - жалбоподател ще бъде съставен акт за установяване на административно нарушение. Във връзка с това, било посочено, че в такъв случай законен или упълномощен представител на дружеството следва да се яви в сградата на ДИТ - С. на 05.06.2019г.

За периода от 16.05.2019г. до 04.06.2019г. в ДИТ - С. от страна на дружеството - жалбоподател не били представени доказателства, свързани с изпълнение на даденото предписание. На 05.06.2019г. до края на работния ден в ДИТ - С. не се явил законният или упълномощен представител на дружеството – жалбоподател. На същата дата срещу [фирма] бил съставен АУАН № 22-006046/05.06.2019г.

Фактичката обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 415 ал. 1 КТ, извършено на 01.06.2019г. и изразило се в неизпълнение на предписание № 10 от протокол за извършена проверка изх. № ПР 1843562/16.05.2019г.

На основание издадения акт за установяване на административно нарушение, е съставено процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева .

От фактическа страна, Софийски районен съд е приел, че нарушението е безспорно установено, като наложената санкция е в съответствие с материалния закон.

Въпреки това, съдът е отменил процесното наказателно постановление, поради съществено процесуално нарушение при връчването на АУАН. Същият е посочил, че процесният АУАН, както и други съставени актове и протоколът за извършената проверка били изпратени до адреса на дружеството - жалбоподател с писмо изх. № 19062880/02.07.2019г., но не били връчени. Поради това на таблото за обявления в ДИТ - С. на 18.09.2019г. било поставено съобщение за съставянето им. Такова било публикувано и на интернет страницата на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Съобщението било свалено от таблото на сградата на ДИТ - С. на 24.09.2019г. По същия начин, на 18.09.2019г. на таблото за съобщения в сградата на ДИТ - С. било поставено и съобщение на основание чл. 61 ал. 3 АПК за издаването на протокол за извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на [фирма] изх. № ПР1918581/04.06.2019г., като съобщение за съставяне на протокола било публикувано и на интернет страницата на ИАГИТ.

Съдът е съобразил, че разпоредбата на чл. 416 ал. 3 КТ предвижда възможност за връчване на акта за установяване на нарушението чрез поставяне на съобщение за съставянето му на таблото за обявления и в интернет страницата на ИАГИТ, в който случай актът се счита за връчен след изтичане на 7 - дневен срок от поставяне на съобщението. За да се пристъпи към този начин на връчване обаче, който е уреден като изключение, следва да е налице невъзможност актът да се връчи лично на сочения за нарушител, както и такава актът да бъде връчен по пощата, чрез изпращането му с препоръчано писмо, с обратна разписка.

Съдът е изложил подробни и аргументирани съображения досежно недоказаност на посочената по-горе невъзможност за връчване на акта за установяване на нарушението на адреса на дружеството - жалбоподател. Същият се е позовал на това, че в материалите по административнонаказателната преписка не се съдържат доказателства законният или упълномощеният представител на дружеството да се били търсени, за да им бъде връчен лично съставения акт за установяване на

административно нарушение. Съдът е обсъдил наличието на съобщение на основание чл. 416 ал. 3 КТ до управителя на дружеството - жалбоподател, в което е посочено, че актът е изпратен за връчване с писмо с обратна разписка. Последното обаче, не е било връчено на представител на жалбоподателя. Съдът е заключил, че за да се прибегне до връчване чрез поставяне на съобщение за съставения акт на таблото за съобщения в сградата на ДИТ – С., е необходимо да се установи не просто, че изпратеното писмо не е било връчено на адреса на сочения за нарушител, а че последният не може да бъде намерен на известния адрес, което не е доказано. Съдът е посочил, че по делото не са ангажирани доказателства колко посещения, на кои дати в какво време от деня са извършвани на адреса на дружеството - жалбоподател.

Предвид горното, в оспореното решение е прието, че предпоставките за връчване на акта за установяване на нарушението по реда на чл. 416 ал. 3 изр. второ КТ, не са били налице. Допуснатото нарушение е квалифицирано като съществено, тъй като е нарушено правото на жалбоподателя да се запознае с акта за установяване на нарушението, да депозира възражения, да представи доказателства още в този най-ранен етап от административнонаказателното производство.

Съдът споделя напълно този извод.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че не е налице посоченото по-горе нарушение. Специалният ред за връчване на актове за нарушения по КТ не следва да бъде прилаган произволно, без да са налице предпоставките за това, както е сторено в случая.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че цитираното нарушение не може да бъде отстранено, тъй като законът изисква гарантиране правото на защита на сочения за нарушител още от самото начало на административнонаказателното производство.

Горното налага отмяна на процесното наказателно постановление.

Като е достигнал до този правен извод, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид направената претенция за възлагане в тежест на касатора направените пред настоящата инстанция разноски, изхода на делото и представените договор за правна помощ и пълномощно, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъдат присъдени сторените в настоящото производство разноски в размер на 405 лева .

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №136327/30.06.2020г., постановено по н.а.х. дело

№1517/2020г. по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес [населено място], [община], [улица] направените в настоящото производство разноски в размер на 405/ четиристотин и пет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.